

Veren pelastama

"Heidän on otettava osa verestä ja siveltävä sitä kahden ovenpielen ja ovenkarmin päälle taloissa, joissa he syövät [pääsiäis]karitsan."
2. Mooseksen kirja 12:7

Kun siirrymme kevään kuukausiin maaliskuuhun ja huhtikuuhun, kristityt ympäri maailmaa kokoontuvat muistamaan erityisesti Herramme Jeesuksen Kristuksen kuolemaa ja ylösnousemusta. Noin samaan aikaan myös juutalaiset kokoontuvat viettämään pääsiäisjuhlaa.

Kumpikin ryhmä käyttää kalentereitaan ja pitkään ylläpitämiään perinteitä määrittääkseen näiden uskonnollisten juhlapäivien tarkan ajankohdan. Joskus nämä tapahtumat voivat olla muutaman päivän päässä toisistaan, toisinaan taas useiden viikkojen päässä. Raamatun mukaan Israelin pääsiäislammas teurastettiin heidän kuukautensa 14. päivänä, Abib, joka myöhemmin nimettiin Nisaniksi. (5. Mooseksen kirja 16:1; Nehemian kirja 2:1). Tämä vastaa meidän kuukausiamme maaliskuuta tai huhtikuuta, riippuen vuodesta.

Vaikka sekä kristityt että juutalaiset juhlivat näitä tärkeitä tapahtumia tähän aikaan vuodesta, harvat ymmärtävät Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen todellisen merkityksen ja merkityksen, joka kuoli syntisen ihmiskunnan Vapahtajana. Harvat ymmärtävät myös juutalaisten pääsiäisen koko merkityksen. Apostoli Pietari selitti, että useimmat ovat sokeita ymmärtämään Jumalan

syvällisiä asioita. ”Jumala on antanut meille jumalallisen voimansa avulla kaiken, mitä tarvitsemme jumalalliseen elämään. Olemme saaneet kaiken tämän tuntemalla hänet, joka on kutsunut meidät luokseen ihmeellisen kirkkautensa ja hyvytensä kautta. ... Mutta ne, jotka eivät kehity tällä tavalla, ovat lyhytnäköisiä tai sokeita, unohtavat, että heidät on puhdistettu vanhoista synneistään.” 2. Pietarin kirje 1:3,9

Jumalan ohjeet

Kun esitelty raamatunkohta kirjoitettiin, Israelin kansa oli vankina Egyptissä. Kun oikea aika koitti, Jumala käski israelilaisia levittämään teurastetun pääsiäislampaan verta ”talojen ovenpieliin ja ovenpieleen”. Heitä käskettiin myös paistamaan karitsa ja syömään se happamattoman leivän ja katkerien yrttien kanssa (2. Moos. 12:8). Tämän tekstin konteksti tarjoaa myös muita tärkeitä yksityiskohtia ja näkökulmia, jotka liittyvät Jumalan erityisiin ohjeisiin israelilaisille.

Luemme: ”Herra antoi Moosekselle ja Aaronille seuraavat ohjeet: ”Tästä lähtien tämä kuukausi on teille vuoden ensimmäinen kuukausi. Ilmoittakaa koko Israelin yhteisölle, että tämän kuun kymmenentenä päivänä jokaisen perheen on valittava uhraukseen karitsa tai vuohi, yksi eläin jokaista taloutta kohti. Jos perhe on liian pieni syömään koko eläimen, sen on jaettava se naapuruston toisen perheen kanssa. Jaa eläin kunkin perheen koon ja syömiskyvyn mukaan. Valitsemasi eläimen on oltava vuoden ikäinen uros, joko lammas tai vuohi, ilman vikoja. Huolehdi valitsemastasi eläimestä erityisen huolellisesti tämän ensimmäisen kuukauden neljästoista päivää

iltaan asti. Sitten koko Israelin yhteisön on teurastettava karitsansa tai vuohensa hämärän tullen.” 2. Mooseksen kirja 12:1-6

Teurastettu karitsa

Nämä selkeät ohjeet sisältävät paljon merkittävää symboliikkaa. Esimerkiksi viittaus ”Egyptin maahan” viittaa Saatanan nykyiseen valtaan maan ja sen kansan yli. Tämän maailman jumala [Saataka] on sokaissut epäuskoisten mielet, jotta he eivät näkisi Kristuksen kirkkauden evankeliumin valoa, joka on Jumalan kuva. 2. Korinttolaiskirje 4:4

”Kuukauden alku” on perusta, jonka perusteella lasketaan tarkka päivä, jona pääsiäinen oli vietettävä. Kevätpäiväntasaukseen lähinnä oleva uusikuu merkitsi juutalaisen ensimmäisen kuukauden, Abibin, alkua. Uhri-lammas oli valittava ensimmäisen kuukauden ”kymmenentenä päivänä”. Tämä viittasi Jeesuksen tulevaan saapumiseen Jerusalemiin ”Jumalan Karitsana, joka ottaa pois maailman synnit” ja täyttää Sakarjan profetian (Matteus 21:1-9; Johannes 1:29; Sakarja 9:9). Mooseksen kirjan 12. luvun kertomuksen mukaan karitsan tuli olla vuoden ikäinen uros ja virheetön. Tämä kuvasti Jeesuksen täydellisyyttä tulevana virheettömänä ”Jumalan Karitsana” (1. Piet. 1:19). Pääsiäiskaritsa teurastettiin sitten ”saman kuun neljäntenätoista päivänä” ja syötiin sinä yönä. Pääsiäisjuhla, jota kutsutaan myös ”happamattoman leivän juhla”, alkoi seuraavana päivänä ja kesti seitsemän päivää. 2. Moos. 12:15-17

Esikoiset – veren alla

Näiden ohjeiden lisäksi luemme: ”Tänä yönä minä kuljen Egyptin maan läpi ja surmaan kaikki Egyptin

maan esikoiset, sekä ihmiset että eläimet, ja teen tuomion kaikille Egyptin jumalille. Minä olen Herra. Ja veri on teill -merkkinä taloissa, joissa olette, ja kun näen veren, minä ohitan teidät, eikä vitsaus tule teidän päällenne tuhoamaan teitä, kun minä lyön Egyptin maata. Ja tämä päivä on teille muistopäivä, ja te vietätte sitä Herran juhlena sukupolvesta sukupolveen; te vietätte sitä juhlena ikuisesti säädökseksi.” 2. Mooseksen kirja 12:12-14

Näissä kirjoituksissa viitataan Egyptin maan läpi kulkemiseen ”yöllä”. Tämä kuvaa synnin ja kuoleman pimeää yötä, jonka läpi Jumalan kansa on kulkenut helluntaista lähtien. (Kolossalaiskirje 1:13; 1. Pietarin kirje 2:9). ”Esikoiset” kuvaavat ”esikoisten kirkkoa, jotka on kirjoitettu taivaaseen”. He ovat karitsan veren alla ja pyrkivät saamaan osan Kristuksen valtakunnan taivaallisesta vaiheesta. Heprealaiskirje 12:23

Israelin esikoiset vaihdettiin myöhemmin koko Leevin heimoon, joka laskettiin kuuluvaksi Jumalalle. ”Ja Herra sanoi Moosekselle: Katso, minä olen valinnut leeviläiset israelilaisten joukosta palvelemaan kaikkien israelilaisten esikoisten sijaisina. Leviläiset kuuluvat minulle, sillä kaikki esikoiset pojat ovat minun. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki egyptiläisten esikoiset pojat, minä erottelin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmiset että eläimet. He ovat minun; minä olen Herra.” 4. Mooseksen kirja 3:11-13

Muistomerkki tai muistaminen

Veri symboloi elämää, ja kun pääsiäislammas teurastettiin, se edusti uhrattua elämää (3. Mooseksen kirja 17:11). Uhratun karitsan veri

käytettiin sitten jumalallisen tahdon mukaisesti edustamaan Herramme Jeesuksen kallisarvoista verta, joka vuosisatoja myöhemmin vuodatettaisiin syntisen ihmiskunnan puolesta. Herramme uhraava veri on ainoa keino, jolla voimme pelastua kuolemantuomiosta, joka langetettiin Aadamille ja Eevalle heidän tottelemattomuutensa vuoksi Jumalan lakia kohtaan. 1. Pietarin kirje 1:18,19; Ilmestyskirja 1:5

Jumala käski Israelin kansaa muistamaan tämän tapahtuman tarkan ajankohdan ja viettämään sitä vuosittain muistoksi. Hän sanoi: ”Tämä päivä on teille muistopäivä” (2. Moos. 12:14). Tämä kuvaa suurempaa muistopäivää, jonka Jeesus perusti, kun hän ja hänen opetuslapsensa olivat kokoontuneet yläsaliin. Tuolloin hän pyysi heitä ottamaan leipää, joka hänen mukaansa edusti hänen ruumistaan, ja maljaa, joka edusti hänen uhraamaansa verta. Sitten hän sanoi heille: ”Tehkää tämä minun muistokseni” (1. Korinttilaisille 11:23–26). Muutamaa tuntia myöhemmin hän kuoli maailman syntien vuoksi.

Luukkaan kertomuksesta luemme: ”[Jeesus] otti leivän, kiitti, mursi sen ja antoi [opetuslapsilleen] sanoen: ’Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.’ Ja samoin hän teki maljan jälkeen illallisen, sanoen: ’Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne.’ ” Luukas 22:19,20

Vitsaukset

Kun Jumalan aikakello soi, se merkitsi israelilaisten vapautumista Egyptin orjuudesta. Heidän kauan odotettu vapautuksensa oli saapunut. Farao ja

hänen työnjohtajansa eivät kuitenkaan olleet halukkaita vapauttamaan heitä. He kieltäytyivät päästämästä israelilaisia lähtemään kohti luvattua Kanaanin maata. Herra lähetti Egyptin kansalle yhden toisensa jälkeensä erilaisia vitsauksia, mutta antoi heille helpotusta, kun farao pyysi armoa ja teki lupauksia, joita hänellä ei ollut aikomusta pitää. Katso 2. Mooseksen kirja, luvut 7–10.

Lopulta Jumalan palvelija Mooses ilmoitti kymmenennestä ja viimeisestä vitsauksesta. Suuri onnettomuus kohdistui jokaisen egyptiläisen perheen esikoisiin, ja he kaikki kuolisivat yhden yön aikana. Niin köyhimpien talonpoikien kodeissa kuin faraon palatsissakin koko Egyptissä vallitsi suuri suru, ja he olisivat iloisia päästessään israelilaiset lähtemään. 2. Mooseksen kirja 11:1-8

Mooseksen ilmoituksen mukaisesti ”keskiyöllä Herra surmasi kaikki Egyptin maan esikoispojat, faaraon esikoispojan, joka istui valtaistuimellaan, ja vankilan vangin esikoispojan. Jopa heidän karjansa esikoiset surmattiin. Farao ja kaikki hänen virkamiehensä ja koko Egyptin kansa heräsivät yöllä, ja koko Egyptin maassa kuultiin kovaa itkua. Ei ollut yhtään taloa, jossa joku ei olisi kuollut. Farao kutsui Mooseksen ja Aaronin yöllä luokseen. Lähtekää! hän käski. Jättäkää minun kansani – ja ottakaa muut israelilaiset mukaanne! Menkää ja palvokaa Herraa, kuten olette pyytäneet. Ottakaa lampaanne ja karjanne, kuten sanoitte, ja menkää pois. Menkää, mutta siunatkaa minua, kun lähdette. Kaikki egyptiläiset kehottivat israelilaisia poistumaan maasta mahdollisimman nopeasti, sillä he ajattelivat: ”Me kaikki kuolemme!” 2. Mooseksen kirja 12:29-33

Valmistautuminen matkaan

2. Mooseksen kirjan luvuissa 7-10 todetaan, että kolme ensimmäistä vitsausta koskivat kaikkia Egyptin maassa, mukaan lukien alue, jolla israelilaiset asuivat. Seuraavat kuusi vitsausta koskivat kuitenkin vain egyptiläisten asuttamia alueita. Kymmenes ja viimeinen vitsaus julistettiin koskevan koko Egyptin maata, mukaan lukien israelilaisille osoitettu osa, jotka olivat veren alla.

Israelin lapset oli käsketty osoittamaan uskoaan ja kuuliaisuuttaan Jumalan tahdolle uhraamalla karitsan, jonka veri oli ripoteltava oviaukkojen sivuille ja ovenpieleen, ja jonka liha oli syötävä samana yönä katkerien yrttien ja happamattoman leivän kanssa. He uskoivat vakaasti, että koska karitsan veri oli heidän kotinsa ovenpielissä ja ovenkarmeissa, he eivät joutuisi osallisiksi onnettomuudesta, kun Jumala surmaisi Egyptin esikoiset, koska he olivat "veren alla". Ne, jotka söivät karitsaa, odottivat sauva kädessä ja matkatavarat valmiina, odottaen, että Jumala saisi egyptiläiset suostumaan päästämään heidät lähtemään. 2. Mooseksen kirja 12:7-13

Lain piirteet

Israelilaiset saivat käskyn muistaa ja juhlia joka vuosi tätä pääsiäisjuhlaa, jonka Jumala oli antanut heille Mooseksen välityksellä. Se oli yksi heidän suurimmista kansallisista muistojuhlstaan, ja juutalaiset ympäri maailmaa juhlivat sitä edelleen osoituksena kunnioituksestaan tämän muinaisen tavan merkitystä kohtaan.

Mooseksen lain monet piirteet oli jumalallisesti suunniteltu ennakoimaan erilaisia siunauksia, jotka vuodattaisiin kaikkien maan perheiden päälle

Jumalan aikanaan ja oikeassa järjestyksessä. Pääsiäisjuhlan tapauksessa karitsan kuolema ennakoii Jeesuksen kuolemaa täydellisenä ihmisenä. Karitsan veren ripottelu symboloi Jeesuksen lunnasuhrauksen ansioiden lukemista ohitetun luokan hyväksi tämän synnin ja kuoleman yön aikana. Kuten israelilaisten tapauksessa, juuri tämä "esikoisten" luokka hyötyi ensimmäisenä karitsan vuodatetusta verestä. (1. Johanneksen kirje 1:7; Efesolaiskirje 1:3-7). Siunattuja ovat ne, joiden uskon silmät näkevät, että Jeesus oli todellakin Jumalan Karitsa. Jeesuksen veren avulla Aadamin synty voitiin mitätöidä maksamalla Aadamin rangaistus, rangaistus, jonka vuoksi koko maailma menetti Jumalan suosion ja joutui jumalallisen kuolemantuomion alaiseksi.

Ennen kuin tämä kuoleman kirous ja sen mukana tuomat surun ja kivun tuskat voitiin poistaa, oli välttämätöntä, että oikeudenmukaisuus tyydytettiin. Kuten Raamattu julistaa: "Niin kuin yhden [Aadamin] rikkomuksen kautta tuomio tuli kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden [Jeesuksen] vanhurskauden kautta armolahja tuli kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi." Roomalaiskirje 5:18

Ensimmäiset hedelmät

Pyhän Hengen liikuttamana Johannes Ilmestyskirjan kirjoittaja kirjoitti: "Ja minä katsoin, ja katso, Karitsa seiso i Siionin vuorella, ja hänen kanssaan oli satatuhatta neljäkymmentäneljätuhatta, joilla oli hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi otsaansa kirjoitettuna. Ja minä kuulin äänen taivaasta, kuin monien vetten pauhun ja kuin voimakkaan ukkosen jyrinän, ja ääni, jonka kuulin, oli kuin harpisteja, jotka soittivat harpuillaan. Ja he lauloivat uuden laulun

valtaistuimen edessä ja neljän elävän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia laulua paitsi ne 144 tuhatta, jotka oli ostettu maasta. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisilla, sillä he ovat pitäneet itsensä puhtaina. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa minne tahansa hän menee. Nämä on ostettu ihmisten joukosta ensimmäisinä hedelminä Jumalalle ja Karitsalle. Ilmestyskirja 14:1-4

Nämä Jumalan innoittamat sanat viittaavat kirkastettuun Kristukseen, päähän ja ruumiiseen, "ensimmäisinä hedelminä Jumalalle ja Karitsalle". Tämä viittaa siihen, että rakastavan taivaallisen Isämme lopullisessa suunnitelmassa ja tarkoituksessa on myös "jälkiviinimarjoja". Näin onkin. Jumalan tarkoituksena oli pelastaa kaikki Israelin lapset, ei vain esikoiset. Kansakuntana he edustivat koko ihmiskuntaa, jolle annetaan mahdollisuus tulla sopusointuun Jumalan kanssa ja saada iankaikkinen elämä tulevassa lupauksen maassa – palautetussa täydellisessä maassa.

Näin koko Israelin kansa pelastettiin ihmeellisesti Herran toimesta Mooseksen kautta. Mooses johti heidät polkua pitkin Punaisenmeren yli, joka oli erityisesti valmistettu heitä varten jumalallisella voimalla, joka hallitsi tuulia ja vuorovesiä (2. Moos. 14:21-30). Yksikään israelilainen ei jäänyt jälkeen. Tämä ihmeellinen tapahtuma kuvaa koko maailman lopullista vapauttamista Saatanan vallasta. Kaikille annetaan mahdollisuus tulla sopusointuun vanhurskaiden lakien kanssa, jotka vahvistetaan Kristuksen tulevan hallinnon aikana maan päällä. Voimme todellakin toistaa apostoli Paavalin sanat, kun hän sanoi, että Kristus Jeesus "antoi itsensä

lunnaksi kaikkien puolesta, jotta se todistettaisiin aikanaan” (1. Tim. 2:6).

Kaksi täyttymystä

Vapautus kuolemasta riippui siitä, että Israelin esikoiset pysyivät karitsan veren alla, kun Jumalan kuoleman enkeli ohitti heidät. He olivat ainoat, jotka olivat veren alla ja jotka olivat kuoleman alaisia. Heidät kaikki vapautettiin sinä yönä, kuten pääsiäiskuvassa näkyy. Näin ollen Israelin esikoiset olivat karitsan veren ruiskuttamisen välittömiä edunsaajia.

Nykyisessä kristillisessä aikakaudessa myös Jeesuksen jalanjäljissä kulkevat ovat veren alla. He ovat hyväksyneet Jeesuksen veren ansion ja ovat sen suojeluksessa (1. Joh. 1:7). Heidät on kutsuttu ennen maailmaa. Heidän ymmärryksensä silmät on avattu, jotta he ymmärtäisivät syntisen ja orjuutetun tilansa sekä vapautuksen tarpeensa. (Efesolaisille 1:18). He ovat vastanneet Jumalan ihmeelliseen armoon ja antaneet elämänsä hänelle täydellisessä pyhityksessä. (Roomalaisille 12:1). Uskonsa vuoksi ”Jumalan Karitsan” vuodatettuun vereen he ovat yhteydessä ”Isään ja hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen”. 1. Johanneksen kirje 1:3

Apostoli Paavali selittää, että pyhitys nykyisessä ajassa merkitsee kaste Jeesuksen kuolemaan. ”Ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme kastetut hänen kuolemaansa? Siksi me olemme haudattuina hänen kanssaan kasteella kuolemaan, jotta niin kuin Kristus on herätetty kuolleista Isän kirkkauden kautta, niin myös me kulkisimme uudessa elämässä. Sillä jos olemme istutettuina hänen kuolemansa

kaltaiseksi, niin olemme myös hänen ylösnousemuksensa kaltaiseksi.” Roomalaiskirje 6:3-5

On äärimmäisen tärkeää, että ne, jotka ovat antaneet elämänsä Jumalalle, pysyvät edelleen kallisarvoisen veren alla. Jos joku poistuu tästä armon tilasta, se tarkoittaa, että hän ei arvosta rakastavan taivaallisen Isämme armoa. Se tarkoittaa, että hän ei arvosta Jumalan hyvyyttä tai osuuttaan Jeesuksen veren pelastavassa voimassa. ”Jos me tahallaan teemme syntiä sen jälkeen, kun olemme saaneet totuuden tuntemuksen, ei enää ole uhria syntien puolesta.” Heprealaiskirje 10:26

Koko maailman vapautus

”Esikoisen kirkon” jäsenet ovat saaneet Jeesuksen veren ansion ennen maailmaa. Kristus astui ”taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan edessä meidän puolestamme” (Heprealaiskirje 9:24). Kun kirkko on valmis, pelastajamme veren ansio tai arvo tulee koko ihmiskunnan saataville. Jeesus sanoi: ”Minä olen hyvä paimen, ja tunnen lampaani, ja lampaani tuntevat minut. Niin kuin Isä tuntee minut, niin minäkin tunnen Isän, ja minä annan henkeni lampaiden puolesta. Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä laumasta; nekin minun on tuotava, ja ne kuulevat minun ääneni, ja tulee olemaan yksi lauma ja yksi paimen.” Johanneksen evankeliumi 10:14-16

Toinen suuri etu, joka tapahtui Egyptin maassa, oli koko Israelin kansan vapauttaminen, kun Mooses johti heidät Punaisenmeren yli. Tämä merkittävä tapahtuma kuvaa koko ihmiskunnan lopullista vapautumista synnin ja kuoleman orjuudesta.

Luvatut siunaukset ovat maailman saatavilla Kristuksen valtakunnan perustamisen ja uuden liiton ehtojen mukaisesti. (Jeremia 31:31-34). Tuolloin kaikille, jotka haluavat seurata vanhurskautta ja totella suurempaa Moosesta – meidän Herraamme Jeesusta – annetaan elämän oikeudet, jotka menetettiin Aadamin synnin vuoksi. 5. Mooseksen kirja 18:15-19; Apostolien teot 3:20-25

Pitkä synnin ja kuoleman yö on ohi, ja vapautuksen loistava aamu on koittanut. (Psalmi 30:5). Kristus, pää ja ruumis, johtaa ja vapauttaa koko Israelin, koko Jumalan kansan. Tuolloin kaikki tietävät ja ovat iloisia kunnioittaessaan, kunnioittaessaan ja tottelemalla Jumalan tahtoa. Apostolien teot 15:16,17; Roomalaiskirje 11:26-36

Kristus, meidän pääsiäislammas

Kun apostoli Paavali kirjoitti korinttilaisille veljille, hän sanoi heille: ”Puhdistakaa vanha hapatus, jotta teistä tulisi uusi taikina, niin kuin te todellakin olette happamatonta. Sillä Kristus, meidän pääsiäislammas, on uhrattu. Juhlikaamme siis juhlaa, ei vanhalla hapatuksella, pahantahtoisuuden ja pahuuden hapatuksella, vaan vilpittömyyden ja totuuden happamattomalla leivällä.” 1. Korinttilaisille 5:7,8

Tässä raamatunkohdassa apostoli puhui ”esikoisten seurakunnalle”, jonka jäsenten nimet on kirjoitettu taivaaseen (Hepr. 12:23). Hän kehotti heitä puhdistautumaan kaikesta synnistä ja vääryydestä, jota ilmentää pahuuden ja vääryyden hapatus. Sen sijaan heidän tuli etsiä vanhurskautta ja totuutta, jota ilmentää happamattoman leivän syöminen.

Syömällä symbolisen karitsan omaksumme Kristuksen ansioituneisuuden itsellemme. Me myös ”pukeudumme” Kristukseen kykyjemme mukaan, jolloin meidät muutetaan hänen kirkkaaksi kuvakseen ja luonteesseen (Roomalaiskirje 12:2; 13:14; Galatalaiskirje 3:27). Me ravitsemme itseämme hänestä, aivan kuten juutala issa ravitsivat itseään pääsiäislammasesta. Katkerat yrtit, jotka auttoivat ja herättivät israelilaisten kirjaimellisen ruokahalun, olivat vertauskuva katkerista kokemuksistamme ja koettelemuksistamme. Ne on annettu meille auttamaan meitä irrottamaan kiintymyksemme maallisista asioista, ja ne lisäävät ruokahalua ravita itseämme lampaasta ja totuuden happamattomasta leivästä.

Maailmassa meillä ei ole ”pysyvää kaupunkia”. Sen sijaan, vieraana ja matkailijoina, kuljemme sauva kädessä ja varustautuneina matkalle taivaalliseen Kanaaniin. (Heprealaiskirje 13:14; 1. Pietarin kirje 2:11). Kaikki ne loistavat siunaukset, jotka rakastava taivaallinen Isämme on varannut esikoisen seurakunnalle, annetaan niille, jotka ovat uskollisesti ottaneet vastaan ”Jumalan Karitsan” ja hänen pelastavan verensä ansion. Efesolaisille 1:3-7

Pidetään juhla

Pian monet kokoontuvat jälleen viettämään Jeesuksen kuoleman muistojuhlaa suurena pääsiäislammasena. Kun vietämme juhlaa jälleen tänä vuonna, iloitkaamme Jeesuksen kallisverestä, joka vuodatettiin meidän puolestamme ja josta todistetaan maailmalle aikanaan. ”Nyt rauhan Jumala, joka herätti kuolleista meidän Herramme Jeesuksen, sen suuren lampaiden paimenen, ikuisen liiton veren kautta, tehköön teidät

täydellisiksi kaikessa hyvässä työssä, jotta te tekisitte hänen tahtonsa, ja tehkөөn teissä sen, mikä on hänen silmissään otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta, jolle olkoon kunnia iankaikkisesti. Aamen.”
Heprealaiskirje 13:20,21